תרי בתרי היכי דמי. מסתמא שטר עמודין היה הקיפו שטר שהקיפו בלא עמודין אם כן נפיק ליה מינה מסתיים בהדי עמודים: **ורבי** מאיר עמודין היכא הוו קיימי. תנ"ה שיש ליות הרבה לר"מ בכל התורך לבד מעבד ספר תורה פעמים היו ו שהיו מונחים בלד לתוך התורן שבספר תורה מונח: **ולמ"ד** מיום ומי מסתיים מסתיים. מיד לחר רוח ואומר ר"י משום שלחריה שלא רוח והוא לחריה שלא ור"ת ולמ"ד מעולי גולה היה לכתביה לאיזה לכסוף ואומר ר"י למשום הכי כתבו בהדי מהלים ומצלי לפי שהוא מענין לחד כתובין מענין שירה ומקלעות קלריס ונינון לחד דבימיהם היה ניגון כדאמרינן (מגילה דף ג:) ויקרלו בספר תורה מלמס מפורש ומוס שכל מלי ומוס שכל פסוקי טעמי והא לא כתבו לחר משלי משום שלא להפסיק בדברי שלמה וכ"ת מפרש דלכן כתבו בהדי מהלים משום דלחמר לקמן דוד כתב ספרו ע"י עשרה זקנים וחוב גמי נכתב ע"י ד' זקנים לופר ובלדד ולליפז ולציהו והמתי לחי שפיר שלא כתבו לחר משלי **פורענות** לחים היה תחרים · וח"ת לחוב גמי לית ליה תחרים דלמא כיה לחרים ו"ל דלמתי לה ידע סיפא דברייתא: **בפורענותא** לא מתחילין · וח"ת וכתכיה מיד לחר רוח ואומר ר"י משום שלחריה שלא רוח והוא לחריה שלא וח"ת ממנה דוד שריוהו להקב"ה בשירות ותושבחות. למי כתבן בשלמ כתב ספרו ושמועה פסוקים שבתורה שמואל כתב ספרו ושופטים ורות כתב ספר תהלים ע"י עשרה זקנים: ע"י אדם הראשון על ידי מלכי צדק ועל ידי אברהם וע"י משה ועל ידי הימן וע"י ידותון ועל ידי אסף ועל

על ידי עשרה זקנים · כתב בו דבריס שלמרו זקנים שהיו לפניו ויש שהיו כגון חסף והימן וידותון מן הלויס המשוררים: **על ידי מדם הרישון** · כגון "גלמי ראו עיניך, ולי מה יקרו רעיך" (תהלים קלט) חדם הרישון למדן: **על ידי מלכי נדב** · נחס ה' לחלופי [שם ימיני], וכל המזמור (שם קי) : **ועל ידי מכרסה** · כדלחמרינן לקמן חיתן החזרתי זה חברהם: **ועל ידי משה** · תפלה למשה (שם ג) וכל לחד עשר מזמורים כסדרן : **ועל ידי הימן** · מסכיל להימן : **ועל ידי ידותון** · למנלח לידותון : **מזקיה**

שברי לוחות שמונחין · תחת הלוחות: **יש בו רוחב טפח** · וחה שהקיפו שהה ממלח עובי רוחבו שני טפחים: **רווחא דביני וביני** · לויר שבין עמוד לעמוד: **ובפרי פוסקי היכי יתיב** · דקחמי בשמירה שם ג' טפחים שהה ס"ת מונח: **ספר עזרא** · ספר שכתב עזרא ובו קורין בעזרה פרשת החלך בהקהל ובכן גדול היה"כ: **לחמלמו פוסק ונגלל** · לוין לו לולח עמוד לחד ונגלל מחחלתו לסופו ל): **דכריך כיס פורחא** · שלוט גוללו כולו ומניח בו מקלת וכורכו לנעלמו ומניח לויה הכרך על הספר מלמעלה: **וכרכיס לעיל** · וכורכו למעלה על ההיקף: **דמנח ליס מלד** · לגל כרוחל ולח בין שני הלוחות: **סיבא סוי קיימי** · כיון דמלריך מפח מכלן ומפח מכלן ברוחב החזון שלח יהח ס"ת יולח וכנגם בדוחק החמודים היכח מנחי לגל שמעתם ליכח לדקה: **ייצר כוחך** · ללמוד מן הדבריס שנעשה משה רבינו ע"ה מדעתו והסכימה דעתו לדעת המקום: **שנתנאלו בלוחו ספרן** · בימי לוחס המלכים עוזיה יוחם יחזקיה בחזקיה נביחים לגלו כדוב בן חנן ממיכה שלח היה בימי עוזיהו לבל היה בימי יוחם יחז יחזקיה: **מגי וכריס ומלחי סוסס של נביחים** · שהן היו בנים שי בשנת שתים לדריוש המלכן: **ישמיס קדיס לירמיס ויחזקלי** · שבני ישעיה בימי עוזיה ובמיכה בימי יחזקיה. ובניו בחנבח בירושלים ויחזקלי בגולה בימי נלדקיה: **רוח סמליס ליוב כו'** · רוח קדמה בימי שפוך השופטים,דוד לחמרן והוח קדם לליוב כמ"ד בימי מלכת שבא היה,ולחר קדשלמה ספרי שלמה: **מלי קהלת.** שניהם ספרי חכמה: **שיר השירים** · שלמה בעיני שלמרו לעשה זקנתו: **קינות** · ירמיה לחמרן שהיה לחר שלמה: **דניאל** · לחר ירמיה בימי נבוכד נלר בגולה: **מספר** · לחריו בימי לחזוקיה: **עזרא** · לחריו בימי דריוש הפרי מחחזקים: **למ"ד ליוב בימי משה היה** · לקמן: **רוח נמי פורענותא היא** · רעב וגלות ומיתת לילמך וכניו: **דמים ליה לחרים** · שוף הפורענות נעשה לחרים ותקנה שילא דוד מפה: **ופרקת כלעם** · גבולתו ומעליו לחף על פי שיהיו עוברי מעשיו: **ושמונה** · מן "וימת משה" עד סוף הספר: **שמואל כתב ספרו וספר שופטים** · שכולם קדמו לו ועמד וכתב ספרן ומה שעללה ליעדאל בימיהם וכן רוח שהיתה בימי השופטים:

שברי לוחות שמונחים בארון א) ס"ת הקיפו ג' טפחים מבדי א) כל שיש בהקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח' וכיון דלאמצעיתו נגלל ב) נפיש ליה מתרי טפחא רווחא דביני וביני, בתרי פושכי היכי יתיב אמר רב אחא בר יעקב ספר עזרה לתחלתו הוא נגלל, ואכתי ג) תרי בתרי היכי יתיב? אמר רב אשי דכריך ביה פודחא וכרביה לעיל. ור' יהודה, מקמי דליתי ארגז, ספר תורה היכי הוה יתיב? דפא הוה נפיק מיניה ויתיב עילוה ספר תורה. ור"מ האי מצד ארון מאי עביד ליה? ההוא מיבעי ליה דמתנה ליה מצד ולא מתנח ביני לוחי ולעולם בגויה מן הצד. ור"מ עמודי הלכא הוו קיימי? מבראי. ור"מ שברי לוחות דמונחין בארון מנ"ל? נפקא ליה מדרב הונא דאמר רב הונא מאי דכתיב אשר נקרא שם שם ה' צבאות יושב הכרובים עליו ממלמ שלוחות ושברי לוחות מונחים בארון, ואידך ההוא מבעי ליה לכדרבי יותנן דא"ר יותנן א"ר שמעון בן יוחאי ממלמ ששה שמות וכל כינויו מנחין בארון ואידך נמי מיבעי ליה להכי: אין הכי נמי, אלא שברי לוחות דמונחין בארון מנא ליה? נפקא ליה מדתני רב יוסף דתני רב יוסף אשר שברת ושמתם ממלמ שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון, ואידך ההוא מיבעי ליה לכדרישלקיש דאמר ר"ל אשר שברת - אמר לו הקב"ה למשה יישר כחך ששברת: ת"ר זפרן של נביאים יהושע ושופטים שמואל ומלכים ירמיה ויחזקאל וישלשה ושנים עשר מבני הושע קדים דכתיב °תחלת דבר ה' בהושע °וכי עם הושע דבר תחלה והלא ממשה ועד הושע כמה נביאים היו? אלא ר' יותנן שהיה תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק ואלו הן הושע וישעיה עמום ומיכה וליקדמיה להושע ברישא כיון דכתיב נבואתיה גבי חגי זכריה ומלאכי, וחגי זכריה ומלאכי סוף נביאים הוו, חשיב ליה בהדייהו, וליכתביה לחודיה וליקדמיה? אייתר מיבעי ליה. מבני ישעיה קדים מירמיה ויחזקאל, ליקדמיה לישעיה ברישא? כיון דמלכים סופיה חורבנא וירמיה כוליה חורבנא ויחזקאל רישיה חורבנא וסיפיה נחמתא וישעיה כוליה נחמתא סמכינן חורבנא לחורבנא ונחמתא לנחמתא: **ספרן של כתובים הוא** וספר תהלים ואיוב ומשלי קהלת שיר השירים וקינות דניאל ומגילת אסתר עזרא ודברי הימים ולמ"ד איוב בימי משה היה ליקדמיה לאיוב ברישא? אחתולי בפורענותא לא מתחלינן, רות נמי פורענות היא? פורענות דאית ליה אחרית. דאמר רבי יותנן למה נקרא שמה רות שיצא ממנה דוד שריוהו להקב"ה

ועל ידי עשרה זקנים. כתב בו דבריס שלמרו זקנים שהיו לפניו ויש שהיו כגון חסף והימן וידותון מן הלויס המשוררים: **על ידי מדם הרישון** · כגון "גלמי ראו עיניך, ולי מה יקרו רעיך" (תהלים קלט) חדם הרישון למדן: **על ידי מלכי נדב** · נחס ה' לחלופי [שם ימיני], וכל המזמור (שם קי) : **ועל ידי מכרסה** · כדלחמרינן לקמן חיתן החזרתי זה חברהם: **ועל ידי משה** · תפלה למשה (שם ג) וכל לחד עשר מזמורים כסדרן : **ועל ידי הימן** · מסכיל להימן : **ועל ידי ידותון** · למנלח לידותון : **מזקיה**

הגהות הב"ח

(ל) תוס' ד"ה ונמ"ד וכו' מלי לאמר ונמ"ד וכמ"ל:

נוסחאות

ל) יחיב ברווחא · ואליבא דר' יהודה דספר תורה לא הוה יתיב בארון ביקבי דליתי ארגז וכו'. ה) מאיר דאמר דספר תורה הוה יתיב האי מצד ארון מאי עביד ליה הא משמע מצדו ולא במחוכו: האי מצד כותל הארון ולשלום בתוכו · שהשם הקדוש שאין מוכירין וכל כינויו כל שבעים שמות של הקב"ה מונחין בארון משמע כן · והקשתי לר' מאי שנא דר' יהודה מרבה מאין עמודין דקיימי למעלה בארותו מפח הפנוי בארון כי היכי דמרבה ר' מאיר ספר תורה למעלה דקיימי בב' מפח פנוי והשיב לי משום הכי מרבה שברי לוחות הואיל וכתיבי בתורה ועשו־רי לא כתיבי בתורה: תני זכריה ומלאכי לסוף אינביאו ווזמר נביאותייהו כתבינן לה נמי נביותיה · ונכתביה באנפי נפשיה ונקדמיה מקמי [ישעיה] ומשני כיון דזומר מירכם כלומר משום דכל הספרים נגללין מתחלתן אי כתבינן לה באפי נפשיה כשכנגללין הספר מבליע נבואת הושע בהדי ספרי מבליע בתוכו משום הכי מוקמי' לה בהדי חני זכריה דזומר נבואתיהו: מכרי ישעיה הוה קרים לירמיה (ירחום) [ויחזקא] ד־שעיה הוי ביסי מנשה וירמיה הוה בחורבן הבית בתר הכא מבא ויחזקאל הוה בגלות: הות נמי פורענות · דהוה רעב ומתו סחלוק וכליון: משמי רות פורענויות דהוה ליה אחרית טוב שלקחה בועז ומשום הכי סחלוק ברות [ואח"כ] בתהלים שיצא ממנה דוד שחקנו · ופרשת בלעם · אע"ג דבלעם נטפיה הוה נביא · שמונה פסוקים שבתורה מן ויסח משה · על ידי עשרה זקנים ועל ידי אדם הראשון · על ידי אדם הראשון הייטו מזמור שיר ליום

ז) [מלי ג"ל הת קי"ל דכל שים וכו'].